

[Axel Ivan Pedersen.]

en del var indeholdt i forligsgrundlaget før jul, gør venstre og det konservative folkeparti gældende, at begrænsninger med hensyn til igangsættelse af boligbyggeri bør afvikles straks med undtagelse måske af det sjællandske område. Det må naturligvis bero på et skøn, i hvilket omfang man mener, at den fra alle sider ønskede og af regeringen tilstræbte frigørelse af byggeriet kan iværksættes, men jeg tror, at man i dette tilfælde må sætte sagkundskabens skøn over politikernes.

Hvad angår produktionen under, som det hedder, fri og lige konkurrence, så ved vi efter erfaringerne siden 1959, at så længe boliger i stor udstrækning er en mangelvare, bliver det så som så med konkurrencen.

Når man dernæst fra det samme mindretals side gør gældende, at det er et nødvendigt led i denne frigørelsespolitik at skærpe kravet til egenkapital, altså en regulerende foranstaltning, må jeg genkalde i erindringen det hysteri, der rejste sig om dette krav fra oppositionens side, for så vidt angår parcelhusbyggeriet. Der var ingen grænse for de ganske urigtige og usaglige påstande, der blev fremsat om socialdemokratiets stilling til parcelhusbyggeriet. Man var i omgæelse af sandheden omtrent ved at komme op på de samme højder som forud for folkeafstemningen. Det må ikke glemmes, at der, som det er sagt så mange gange, må være en vis balance i tingene. De i lovforslaget indeholdte ændringer til § 6 var beregnet på at holde en sådan balance i takt med frigivelsen, og den omstændighed, at § 6 ikke ændres som foreslået, vil ikke kunne undgå at få en vis indflydelse på frigivelsesplanen, det, som boligministeren i sit notat af 11. december sidste år gør udvalget opmærksomt på i følgende bemærkning:

„En bibeholdelse af denne adgang til lån til parcelhuse op til 85 pct. af husets værdi vil i sig selv betyde, at efterspørgselspresset på parcelhusbyggeri vil blive væsentligt mindre afdæmpet end forudsat ved udarbejdelsen af frigivelsesplanen.“ Videre siger boligministeren i samme notat, at denne frigivelsesplan

„må underkastes en fornyet behandling med henblik på visse mulige ændringer i de heri fastsatte datoer for byggeriets frigivelse på Sjælland.“

Da der således ingen ændringer skete på dette område, kan det konservative folkeparti og venstres krav om større egenkapital kun have et ganske bestemt sigte, nemlig de mindrebedemlede og børnerige familier, hvis boligbehov de sociale selskaber tager sig af gennem en omfattende byggevirkosomhed, der burde udvides i stedet for at indskrænkes, således som de to partier ønsker. Men det er jo ganske rart at få det sagt så utvetydigt, som det her er sket, og det boligsgøgende publikum gør klogt i at have det i erindring.

Endelig har mindretallet, og det siges udtrykkeligt, på ny fremhævet betydningen af, at de problemer, der knytter sig til lejelovgivningen, tages op til revision. I den anledning må det være tilladt at spørge: hvad vil man med denne gentagne opfordring til huslejeudligning? Det har man aldrig hørt nærmere defineret. Det må vel oven i købet være et krav, befolkningen har på oppositionen, at få det defineret på baggrund af, at det er et valgår, vi er inde i; kravet om at få besked vil være ikke alene rimeligt, men oven i købet fuldt berettiget. Lad os få nogle konkrete forslag om det, oppositionen finder så magtpåliggende.

På andre områder har VK-oppositionen været beredvillig nok til at stille sine egne forslag. Der er i øjeblikket flere til behandling her i tinget. Hvorfor har man så ikke, når man nu så tit har talt om huslejelovgivningen for den gamle boligmasse, også på dette område stillet sine konkrete forslag? Det kunne være rart at se, om det bare er snak; det var det jo under omsforhandlingerne, da man fra regeringens side var villig til en frigivelse af de store lejligheder, men såvel på dette område som på andre boligproblemerne vedrørende har vi hidtil kun set nogle store propagandaannoncer og hørt talemåder, bl. a. den om, at nu har socialdemokratiet haft regeringen i 10 år og stadig ikke formået at løse boligspørgsmålet.

Bortset fra de årsager, der ligger til grund for udviklingen på boligområdet, og som har været påpeget utallige gange, og som befolkningen forstår, og jeg derfor ikke behøver at uddybe ved denne lejlighed, skal det siges, som det også blev sagt af den socialdemokratiske ordfører ved åbningsdebatten, at boligproduktionen nu er oppe